

[Fogh Rasmussen]

Hvad er der så sket siden? Ja, vi kan jo konstatere, at det, man tilstræbte, nemlig at fremme privat aktieinvestering, er lykkedes: reglerne var faktisk en succes, aktieomsætningen er øget ganske kraftigt. Før 1983 var omsætningen på aktiebørsen vel egentlig mindre end den samlede årlige omsætning på travbanerne i Danmark, men siden er der, dels takket være en økonomisk politik, der har givet en bedre indtjening i virksomhederne, dels i kraft af disse nye skatteregler, sket en kraftig stigning i omsætningen af aktier og dermed i mulighederne for at tilføre virksomhederne risikovillig kapital.

Reglerne opfyldte altså det formål, som de var sat til at opfylde, og så er det, man må spørge sig selv: kan det virkelig være meningen, at vi skal lovgive på den måde, at vi først laver nogle gode regler for at nå et formål, som vi alle sammen er enige om er godt at nå, og når så vi har nået det, laver vi reglerne om, fordi vi så at sige bliver bange for vores egen succes eller i hvert tilfælde socialdemokratiet bliver det? Det synes vi er en fuldstændig urimelig fremgangsmåde, og derfor må vi afvise lovforslaget.

Skattefriheden – eller den lempelige skattemæssige behandling af aktiebesiddelse – har medvirket til at udvide erhvervslivets ejerkreds, har gjort aktiebesiddelse bredere og mere populær, og det er en spredning af ejendomsretten til erhvervslivet, som vi i venstre er tilhængere af.

Når man taler så meget om kursgevinsterne ved aktiebesiddelse, skal man jo også huske på, at det er en risikobetonet investering, der i lige så høj grad kan udløse store tab, og dér er socialdemokratiets forslag yderligere skævt derved, at nok foreslår socialdemokratiet en beskatning af fortjenester, men der bliver ikke mulighed for at fratække tab.

Endelig medfører socialdemokratiets forslag, at der vil blive tale om en hårdere beskatning af de penge, som selskaberne lader blive stående i selskaberne, fremfor af de penge, som man vælger at udlodde til aktionærerne. Det er en skævhed, som bliver yderligere forstærket af den aftale om, at dobbeltbeskatning af aktieudbytter skal ophæves fra 1990, som vi har været fælles med socialdemokratiet om at træffe. Til den tid vil det i hvert fald være lysende klart, at det bedre kan betale sig for aktieselskaberne at udlodde aktieudbytter end at spare pengene

op i selskaberne, og så må man da stille sig selv det spørgsmål: er det virkelig en fornuftig økonomisk politik? Det synes vi ikke. Også derfor må vi afvise socialdemokratiets lovforslag.

Rahbæk Møller (SF):

Ud fra ordet om, at der er større glæde i himlen over én omvendt synder end over ti retfærdige, er der grund til at glæde sig over dette lovforslag. Det var en af den socialdemokratiske regerings mere besynderlige dispositioner, at den i sin tid fritog kursgevinster på aktier for beskatning efter 3 års ejertid. Der er grund til at glæde sig over, at socialdemokratiet nu er nået til den erkendelse, at der her var tale om en klar fejltagelse.

Der er også grund til at rose forslagsstillerne for, at de nu opgiver den helt umulige skelnen mellem hovedaktionærer og mindretalsaktionærer.

Endelig er det godt, at det nu foreslås slået fast, at tab på aktier kun kan modregnes i gevinster på aktier.

Når det er sagt, skal det også siges, at der stadig væk bliver tale om en urimelig favorisering af aktionærer. Dels skal salg under 20.000 kr. slet ikke beskattes, dels nedsættes skattegrundlaget, så det efter 8 års ejertid kun udgør 50 pct. af fortjenesten.

Der er en særegen logik i dette. Først undtog man kun mindretalsaktionærer fra beskatning. Så kom skatteminister Foighel til og syntes, at det var synd for hovedaktionærerne. Så fik de nedsat skattegrundlaget efter nogle års ejertid, og nu foreslås så beskatning af mindretalsaktionærerne genindført, men også med nedslagsregler. Sådan vakler man frem og tilbage, men på en eller anden måde ender det altid med, at aktionærers fortjeneste beskattes lempeligere end løn.

Nu er det jo blevet et princip for det nuværende flertal på skatteområdet, at kapitalafkast skal beskattes lempeligere end løn tjent ved ærligt arbejde, men selv ud fra dette princip er bestemmelsen sær. Man slipper jo ikke billigere i skat af rente af en opsparing, fordi man har haft pengene stående i 8 år.

Problemet i forbindelse med den oprindelige begrundelse for en lempeligere beskatning af kursgevinster fra aktier og i øvrigt skattefriheden for kursgevinster på obligatio-